

[H Christensen]

af § 16, stk. 2, da dette stykke jo går videre end blot til selve spørgsmålet om aflønning af tjenestemænd, der opnår valg til folketin- get.

Vi mener, at man skal væk fra det forhold, at man kan få en tredjedel løn uden overhovedet at vise sig på sin arbejdsplads. Vi mener, at det, man skal gøre, men måske også begrænse sig til, er, at offentligt ansatte får fuld tjenestefrihed og bevarer deres stilling. Jeg tror ikke, man skal gå så vidt, at man siger, at de skal have en eller anden særlig ret til genansættelse i en ny stilling hos det offentlige, men at de bevarer deres stilling, og at den bliver stående åben til dem, men uden nogen som helst løn. I det omfang, de er i stand til trods folketingsarbejdet at passe deres arbejde, skal de selvfølgelig have løn derfor, men også kun i det omfang, de faktisk udfører arbejde.

Jeg mener, det må være en rimelig løsning efter den debat, der har været. Det vil dog alligevel efterlade den situation, at offentligt ansatte i sammenligning med private lønmodtagere og i sammenligning med selvstændige har fordele, som disse grupper ikke har. Til gengæld tror jeg, at man måtte prøve at arbejde for og virke for at give privat ansatte lønmodtagere eller selvstændige nogle vilkår, der gav større tryghed, for at kunne rette op på skævheden i folketingets sammensætning.

Kurt Hansen (VS):

Forslaget i sig selv kan jo se meget besnærende ud, og vi har da også i forbindelse med tidligere behandlinger af lignende forslag – det her er jo en del af forslag, der har været fremsat tidligere – udtrykt nogle sympatier, der gik i retning af at beskære nogle af de værste bengnaveres mulighed for bare at rage til sig.

Men det kan ikke være meningen, når man diskuterer folketingsmedlemmers økonomiske forhold, at man udelukkende diskuterer de offentligt ansattes økonomiske forhold. Jeg er derfor glad for de bemærkninger, som hr. Søren B. Jørgensen kom med om, at socialdemokratiet ville til at begynde at drage private indtægter med ind i kulegravningen af folketingsmedlemmers økonomiske forhold. Jeg synes, det er meget karakteristisk, at når man i pressen ser opgørelser over, hvor meget folketingsmedlemmer tje-

ner, så bliver det fremstillet, som om store dele af fremskridtspartiets gruppe nærmest har underskud ved at sidde herinde. Hvorfor kan vi ikke få alle realiteterne på bordet, således at befolkningen kunne få et reelt kendskab til, hvordan privatindtægterne var – og ikke nogen overfladeudtalelser, der kun har ét formål, nemlig yderligere at støtte hetzen imod en bestemt gruppe.

Lad mig understrege, at vi mener ikke, det er rimeligt, at offentligt ansatte, som ikke udfører arbejde, samtidig skal modtage løn for dette. Vi mener heller ikke, at folketingsmedlemmer kan påtage sig noget, der minder om fuldtidsarbejde inden for det offentlige – og i øvrigt heller ikke inden for det private erhvervsliv – hvis man skal yde en nogenlunde rimelig indsats i folketingsarbejdet. Derfor mener vi, at den eneste mulighed, der sådan set er acceptabel, er, at man fortsat kan have mellem halvdelen og en tredjedel arbejde og for dette oppebære en tredjedel løn.

Jeg skal også nævne, at det ville være rimeligt, hvis de offentligt ansatte i den periode, hvor de var f. eks. folketingsmedlemmer, fortsat kunne have deres pensionsordninger kørende. Der kan ikke være nogen rimelighed i, at de skal stilles ringere, fordi de i en kortere periode påtager sig et offentligt om- bud.

Hvis fremskridtspartiet kører kanonerne i stilling omkring dette forhold med de offentligt ansatte, var det så ikke rimeligt, at vi fik en reel kulegravning frem om alle fremskridtspartiets direktører og grossister osv. osv., så vi virkelig kunne få et reelt billede af de enkelte folketingsmedlemmers samlede indtægter, det være sig ben inden for det offentlige, det være sig ben inden for det private, og det være sig andre midler, man kan rage til sig på forskellig vis. Hvis man kunne få dette forhold klaret, så ville det være et rimeligt udgangspunkt for den fortsatte dis- kussion.

Til allersidst: vi mener fra VS' side ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man har mulighed for fortsat at have disse store indtægter. Det må afskaffes på en eller anden vis. Jeg ved ikke, hvordan man kan afskaffe det inden for det private erhvervsliv, men man kunne forestille sig, at man lavede nogle for- mer for brandskatning af luksusforbruget, således at man ikke kunne lave forskellige former for fiffige manipulationer.